

ΑΠΟ ΤΟ ΧΟΛΛΥΓΟΥΝΤ

Η ΓΑΤΟΦΙΛΙΑ ΤΩΝ "ΑΣΤΕΡΩΝ,"

(Άρθρο του Γάλλου δημοσιογράφου Αντρέ Μωζέ)

ΜΙΑ νέα μόδα άρχισε να κατακτά όλόκληρο την Αμερική και άσφαλώς δεν θ' άργήσει να κατακτήσει και την Ευρώπη. Σήμερα μιά κυρία ή μιά δεσποινίς για να θεωρηθεί καθώς πρέπει, είνε άπαραίτητο να συνοδεύεται στο δρόμο από έναν ώμορφο και πανάκριβο γάτο, έτσι ακριβώς όπως συνέβαινε δώ και λίγον καιρό με τη μόδα των σκυλιών. Τώρα όλ' αυτά τα σκυλιά πάνε περίπατο. Η ώμορφες κυρίες τους τα στέρησαν από τα χάδια τους και την άγκαλιά τους και τα παρέδωκαν στους υπηρέτες ως κάτι άχρηστο, έτσι ακριβώς σαν μιά τουαλέττα περασμένης μόδας.

Αυτή την άρχή της γατοφιλίας την έκαναν φυσικά ή πιο διάσημες κ' ή πιο «μοιραίες» από τις βεντέτες. Πολλές μάλιστα από αυτές δεν δίστασαν να δώσουν και σχετικές συνεντεύξεις στους συντάκτας των κινηματογραφικών περιοδικών. Η Τζίν Χάρλοου παραδείγματος χάριν δήλωσε τα εξής:

— Η άγάπη των γυναικών προς τις γάτες δεν πρέπει καθόλου να σας παραξενεύη γιατί κ' ή δυό τους μοιάζουν σαν δυό σταγόνες νερού! Η γυναίκες είνε γάτες! Έχουν τον ίδιο χαρακτήρα, την ίδια πονηρία και τα ίδια αισθήματα. Πειράξετε μιά γυναίκα. Άμέσως θα θυμώσει και θα σας γρατζουνίση με τα νύχια της. Πατήστε την ουρά μιάς γάτας! Θα δήτε ότι θα κανη το ίδιο: Θα σας γρατζουνίση! Άμα φλερτάρετε πάλι μιά γυναίκα και της λέτε ένα σωρό φιλοφρονήσεις, είνε ένθουσιασμένη μαζί σας. Το ίδιο συμβαίνει και με τις γάτες όταν τις χαϊδεύετε. Σας έχουν εμπιστοσύνη, παίζουν μαζί σας κι' έρχονται να τριφτούν στα πόδια σας κάθε φορά που θέλουν να σας ζητήσουν κάτι! Τίποτε λοιπόν φυσικώτερο από αυτήν την άγάπη των γυναικών... Ένας καλός ψυχολόγος μάλιστα θα μπορούσε να καταλάβη τον χαρακτήρα των γυναικών από το είδος της γάτας που προτιμούν. Αυτό, άλλωστε, είνε μιά εύκολη παράτηρησι, την οποία ακόμη και σεις μπορείτε να διαπιστώσετε. Όσο τώρα για τη γνώμη μου αν αυτή ή μόδα των γάτων θα διαρκέση; Έγώ είμαι βέβαιη ότι θα κριτήση περισσότερο από κάθε προηγούμενη. Η γάτα άλλωστε είνε ένα έξυπνο και άξιαγάπητο ζώο κι' αρμόζει περισσότερο στις γυναίκες. Η γάτες είνε γεννημένες για τα χάδια των γυναικών.

Κ' ή Τζίν Χάρλοου έχει πράγματι δίκιο. Άλλωστε δεν υπάρχει πιο ώμορφο θέαμα από το να βλέπη κανείς μιά ώμορφη και νέα γυναίκα να παίζη μ' ένα χαριτωμένο γατάκι. Άλλωστε όλ' αυτά τα διαβολάκια είνε τόσο άξιοθαύμαστα! Κι' αυτό το διεπίστωσα όταν ή Τζίν Χάρλοου μου έδειξε την... συλλογή της. Αυτή ή διάσημη βεντέττα έχει είκοσι περίφημα γατάκια, δέκα μαύρα και δέκα άσπρα, που μόλις μπή στο διαμέρισμά της κατεβαίνουν από τα μαξιλάρια τους και με νιαουρίσματα χαράς έρχονται να την υποδεχθούν.

Η Νόρμα Σήρερ επίσης έχει ξετρελλαθή κυριολεκτικώς από αυτή τη νέα μόδα του Χόλλυγουντ. Και έπειδή είνε νοικοκυρά και θέλει όλα στη βίλλα της να είνε ώμορφα και τακτοποιημένα, αποφάσι-

σε να φροντίση και γι' αυτούς τους νέους φίλους της. Προσέλαβε λοιπόν τρεις υπηρέτριες για την περιποίησή τους, τους άγόρασε κρεββατάκια με μεταξωτά σκεπάσματα και τα έμαθε να κοιμούνται σαν άνθρωποι! Πράγματι, κάθε βράδυ στις δέκα ή ώρα, μόλις κτυπήση ένα ηλεκτρικό κουδούνι, τά γατιά που είνε γυμνασμένα, κάνουν τη νυχτερινή τουαλέττα τους και πάνε να ξαπλώσουν στα μικρά τους κρεβάτια. Μα το πιο περίεργο είνε ότι δεν κουλουριάζονται, αλλά ξαπλώνουν σαν παιδιά κι' άκουμπούν το κεφάλι τους στο προσκέφαλο. Τότε ή υπηρέτριες τά σκεπάζουν και τακτοποιούν το άλλο διαμέρισμά τους στο όποιο παίζουν μ' ένα σωρό μπάλλες και παιχνίδια!

Αυτά που σας λέμε μη νομίσετε ότι είνε υπερβολές. Είνε ή πιο άληθινή πραγματικότητα. Άλλωστε τά γατιά της Νόρμας Σήρερ είνε φημισμένα στο Χόλλυγουντ για την έξυπνίδα τους και για τά γυμνάσια που ξέρουν να κάνουν. Κάθε μέρα μάλιστα ή ώμορφη βεντέττα κάνει τον περίπατό της μ' ένα από αυτά. Όταν δέ εκείνο κουρασθή, στέκεται και χωρίς κανένα δισταγμό σκαρφαλώνει στο φόρεμά της, προσέχοντας να μη της γρατζουνίση το σώμα της και έρχεται να χωθή στην άγκαλιά της, τράγμα, που άσφαλώς δεν θα τολμούσε να κάνη κι' ο πιο άδιάντροπος σκύλος.

Η Κάθριν Χέμπουργκ επίσης έχει πέντε από τις πιο σπάνιες και τις πιο ώμορφες γάτες, ή οποίες αποτελούν το στυλισμα του αυτοκινήτου της. Δεν θγαίνει δέ ποτέ περίπατο αν δεν τις έχη μαζί της. Άλλωστε ή Κάθριν Χέμπουργκ άγαπάει έξαιρετικά αυτές τις γάτες, γιατί τη βοήθησαν να θρη τον άνθρωπο της καρδιάς της. Ειδικώς δέ λατρεύει την «Μίτσι», ένα γατάκι της Άγκύρας, στο όποιο οφείλει τη σημερινή ευτυχία της. Ίδου πώς ακριβώς έχει αυτή ή ιστορία:

Ένα βράδυ ή Κάθριν Χέμπουργκ, μαζί με μερικούς φίλους της πήγε να διασκεδάση σε κάποιο εύθυμο κέντρο. Συνωδευόταν φυσικά από τά πέντε γατάκια της, τά όποια και τοποθέτησε γύρω της σ' ισάριθμες καρέκλες, ανάμεσα στους θαυμαστές της. Όταν όμως σηκωθηκε να φύγη, παρατήρησε ότι έλειπε το πιο ώμορφο από αυτά, ή «Μίτσι». Φαίνεται ότι το γατάκι είχε βρη την ευκαιρία να το σκάση και να εξαφανισθή. Η διάσημη βεντέττα φυσικά άναστάωσε το κέντρο, κινητοποίησε όλα τά γκαρσόνια του, παρακάλεσε όλους τους πελάτες να τη βοηθήσουν και τέλος δήλωσε ότι θα έδινε πεντακόσια δολάρια σ' εκείνον που θα της έφερνε ζωντανή τη «Μίτσι». Ώστόσο έξημέρωσε χωρίς το γατάκι να βρεθή.

Τσακισμένη κυριολεκτικώς από τη θλίψη της ή ώμορφη βεντέττα επέστρεψε στη βίλλα της και ήταν τόσο στενοχωρημένη, που από εκείνη τη μέρα δεν μπορούσε πειά να φάη, ούτε να κοιμηθή.

Ξαφνικά, μιά μέρα την έπεσκέφθη ένας κύριος, ο όποιος δίχως πολλές ιστορίες της δήλωσε:

— Έχω το γατάκι σας, αλλά δεν σας το δίνω. Κανείς, άλλωστε, δεν μπορεί να με υποχρεώση να σας το επιστρέψω, γιατί το περιποιήθηκα τόσο πολύ, ώστε έμένα μόνον άναγνωρίζει τώρα. Όσο για (Συνέχεια στη σελίδα 64)

Η Τζίν Χάρλοου με τρία απ' τα χαριτωμένα γατάκια της

ΤΑ ΠΕΝΤΑΔΥΜΑ ΤΟΥ ΟΝΤΑΡΙΟ

(Συνέχεια εκ τής σελίδος 56)

Ἡ ἀνησυχία τῆς κοινῆς γνώμης ἦταν δικαιολογημένη. Τί εἶχαν λοιπὸν οἱ γονεῖς;

Ἡ μητέρα, ἡ Μαρία Γιταῖον, εἶνε μιὰ ἀπλοϊκὴ χωρική καὶ μπορεῖ ὅποτε θέλει νὰ πάη νὰ δῆ τὰ παιδιά της. Μὰ εἶνε δειλὴ κι' ὄλο ἐκεῖνο τὸ αὐστηρὸ προσωπικὸ τοῦ νοσοκομείου τὴν τρομάζει. Συνεπῶς ἐπισκέπτεται πολὺ σπανίως τὰ παιδιά της. Τὸ ἴδιο συμβαίνει ὅμως καὶ μετὸν πατέρα, τὸν Ὀλιβὰ Ντάϊον, ὁ ὁποῖος ἐπὶ πλέον κατηγορήθηκε ὅτι θέλησε νὰ ἐκμεταλλεῖται τὰ παιδιά του, παρουσιάζοντάς τα στὴν Ἐκθεσὶ τοῦ Σικάγου. Μὰ δὲν εἶνε ἀλήθεια αὐτό.

Ὁ πατέρας Ντάϊον κατηγορεῖται ἄδικα. Μὰ δὲν σταματᾷ ἐδῶ πέρα αὐτῆ ἢ ὑπόθεσις. Μιὰ μέρα θέλησε νὰ φωτογραφῆσῃ τὰ παιδιά του, ὅταν ξαφνικὰ εἶδε ἕναν ὑπάλληλο τοῦ φωτογραφικοῦ πρακτορείου ποὺ ἔχει ἀγοράσει τὸ προνόμιον τῆς ἀποκλειστικῆς φωτογραφίσεως τῶν πενταδύμων, νὰ τοῦ ἀρπάξῃ τὴ μηχανὴ ἀπὸ τὰ χέρια. Ὁ Ὀλιβὰ Ντάϊον δυσαρεστήθηκε ἀπὸ αὐτὸ τὸ ἐπεισόδιον καὶ δὲν ἄργησε νὰ κατηγορήσῃ τὸν δικτάτορα τῆς ἐπιτροπῆς τῶν κηδεμόνων, τὸν Ντάβιντ Κρόλ καὶ στὸ πρόσωπό του τὴν Καναδικὴ κυβέρνησις ὅτι ἀδίκησε, τόσο αὐτὸν ὅσο καὶ τὶς κόρες του, γιὰτὶ ἐνῶ τὸ προνόμιον τῆς ἀποκλειστικότητος πωλήθηκε μόνον 25 χιλιάδες δολλάρια, τὸ φωτογραφικὸ πρακτοεῖο ἔχει θγάλει πάνω ἀπὸ ἕνα ἑκατομμύριον ἀπὸ τὸ πούλημα τῶν φωτογραφῶν!...

Ὅλα αὐτὰ εἶνε ἀλήθεια, ὅπως ἐπίσης εἶνε ἀλήθεια ὅτι ὁ κερδισμένος ἀπὸ αὐτὴν τὴν ὑπόθεσις εἶνε ὁ δόκτωρ Νταφόε, ὁ ὁποῖος θγάζει διάφορες φωτογραφίες μετὰ τὰ πεντάδυμα, τὶς ὁποῖες μεταχειρίζονται γιὰ ρεκλάμα διάφορες ἐπιχειρήσεις, παίρνοντας ὡς ἀντάλλαγμα διάφορα πολυτελῆ δῶρα, ὅπως π. χ. ἕνα αὐτοκίνητο, ἕνα χρυσοῦ ρολοῖ, ἢ ἕνα χοντρὸ στυλὸ, ὀλόχρυσον...

Μὲ ἄλλα λόγια ὁ δόκτωρ Νταφόε ἔχει ἐκτοπίσει τοὺς γονεῖς καὶ «ἐκμεταλλεύεται» αὐτοὺς τὰ πεντάδυμα. Ἡ ὑπόθεσις αὐτὴ ἄλλωστε τὸν ἔκανε πασίγνωστο, μέχρι τοῦ σημείου νὰ θρεθοῦν ἄνθρωποι νὰ ὑποστηρίξουν τὴν ὑποψηφιότητά του γιὰ τὸ βραβεῖο Νόμπελ τῆς Ἰατρικῆς. Ἐκτὸς ὅμως ὄλων αὐτῶν, ὁ ἄλλοτε πάμπτωχος γιὰτὸς Νταφόε, εἶνε σήμερα πολυεκατομμυριούχος, γιὰτὶ τὰ ἄρθρα του, ἢ διαλέξεις του καὶ ἢ ὁδηγίαις του γιὰ τὴν ἀνατροφή τῶν βρεφῶν, τοῦ ἀποφέρουν καθημερινῶς τεράστια ποσά.

Οἱ Ντάϊον λοιπὸν ἔχουν ἀναθέσει τῶρα σ' ἕνα μάνατζερ, στὸν Λέο Κέρβιν, νὰ ξεκαθαρίσῃ αὐτὴν τὴν ὑποπτη ὑπόθεσις καὶ νὰ τοὺς δώσῃ πίσω τὰ παιδιά τους. Μὰ μέχρι τῆς στιγμῆς ἢ ἱστορία αὐτὴ δὲν ἔληξε, γιὰτὶ θρίσκεται ἀκόμα στὰ δικαστήρια.

Σ' αὐτὸ τὸ μεταξύ, ὀλόκληρη ἢ πόλις τοῦ Κάλλεντερ ἐκμεταλλεύεται τὰ πεντάδυμα. Οἱ περιεργοὶ συγκεντρώνονται ἐκεῖ πέρα κατὰ χιλιάδες γιὰ νὰ ἐπισκεφθοῦν τὰ παιδιά—ἔχουμα κι' ἔτσι, ὄλος ὁ κόσμος, ἀπὸ τοὺς ξενοδόχους ὡς τοὺς ἀνθοπώλας, εἶνε εὐχαριστημένος ἀπὸ τὴν τουριστικὴ αὐτὴ κίνησι. Μὰ ἐνῶ ὄλος ὁ κόσμος κερδίζει, χάρις στὰ πεντάδυμα, οἱ γονεῖς τοὺς ἐξακολουθοῦν νὰ ζοῦν μετὰ στενοχωρίες καὶ μετὰ στερήσεις. Κι' αὐτὴ ἢ ἀδικία, θεωρεῖται, δικαίως, ὡς ἕνα ἀπὸ τὰ μεγαλύτερα σκάνδαλα τῆς Ἀμερικῆς, κατὰ τὰ τελευταῖα χρόνια.

ΑΝΤΟΝ ΓΚΡΕΓΚΟΡΥ

ΕΚΦΙ ΠΟΥ Η ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΞΕΡΡΙΖΩΝΟΥΝ ΚΑΡΔΙΕΣ

(Συνέχεια εκ τής σελίδος 5)

ρίζωμα τῆς καρδιάς ενός κουνελιοῦ, στὸ ἀνοιγμα τοῦ στομαχιοῦ ἐνὸς φτωχοῦ σκύλου, ποὺ τὸ πρῶο βλέμμα του, τὸ γεμάτο παράπονο, σχίζει καρδιές, στὴν ἀφαίρεσι τῶν ἀδένων ἐνὸς ἰνδικοῦ χοιριδίου ἢ στὸ τεμάχισμα ἐνὸς ἀνθρωπίνου σώματος, ἔστω καὶ νεκροῦ;

Μὲ κυττάζουν ἐκπληκτες, σὰν νὰ τοὺς μιλῶ σαυκριτικά. Καὶ τέλος μοῦ λένε:

— Ἀπλοῦστατα, παίρνουμε τὸ πρῶγμα φιλοσοφικά. Πείθουμε τὸν ἑαυτὸ μας πῶς ὅτι γίνεται εἶνε ἀναγκαῖον κακόν, ἀπ' τὸ ὁποῖο θὰ πηγᾷ ἕνα καλόν: ἢ πρόοδος τῆς ἐπιστήμης. Ἐπειτα, ὅλα σ' αὐτὸ τὸν κόσμον εἶνε συνήθεια. Βλέπουμε τὰ ζῶα αὐτὰ σὰν προπλάσματα γύψινα καὶ ἀνάσθητα καὶ ἔτσι δὲν αἰσθανόμεθα οὔτε τύψεις, οὔτε λιποψυχία... Ἐλάτε καὶ σεῖς δυὸ-τρεις φορές συνέχεια καὶ θὰ δῆτε ὅτι τὴν τετάρτη θὰ εἴσθε πιὸ ψυχραῖος ἀπὸ μᾶς...

Ἴσως ἢ δεσποινίδες νὰ ἔχουν δίκην. Τὶς φωτογραφῶ λοιπὸν, τὶς εὐχαριστῶ καὶ ἀπέρχομαι.

Η ΓΑΤΟΦΙΛΙΑ ΤΩΝ ΑΣΤΕΡΩΝ

(Συνέχεια εκ τής σελίδος 58)

τὰ πεντακόσια δολλάρια, σὰς τὰ χαρίζω. Σ' αὐτὸ τὸ γατάκι, τὴ «Μίτσι» σας χρωστάω τὴ ζωὴ μου. Ἐνα βράδυ εἶχα χάσει ὄλη μου τὴν περιουσία στὰ χαρτιά. Δὲν μοῦ ἔμενε λοιπὸν παρὰ νὰ... κρεμαστῶ. Γι' αὐτὸ μ' ἄργο θῆμα τράθηξα γιὰ τὸ διαμέρισμά μου μετὰ τὸ σκοπὸ νὰ πραγματοποιήσω τὴ σκέψι μου. Ξαφνικὰ μέσα στὸ σκοτάδι, ἔνοιωσα κάτι νὰ μπλέκῃ στὰ πόδια μου, λίγα μέτρα πιὸ μπρὸς ἀπὸ τὴν πόρτα τοῦ σπιτιοῦ μου. Ἐσκυψα νὰ ἰδῶ τί εἶνε. Ἦταν ἕνα ὠμορφο γατάκι, ποὺ μ' ἀκολουθοῦσε κι' ἔπαιζε μετὰ τὸ λυμένο κορδόνι τοῦ παπουτσιοῦ μου. Αὐτὸ τὸ πρῶγμα μοῦ φάνηκε τόσο κωμικόν, ὡστε γέλασα, καὶ σὲ μιὰ στιγμὴ φύγαν ὄλες ἢ σκοτεινὲς σκέψεις ἀπὸ τὸ μυαλό μου. Σκέφτηκα μάλιστα ὅτι αὐτὸ τὸ γατάκι θὰ μοῦ ἔφερνε τύχη. Καὶ ἀπεφάσισα νὰ διακινδυνεύσω καὶ τὰ τελευταῖα δέκα δολλάρια μετὰ τὰ ὁποῖα ἤθελα ν' ἀγοράσω τὸ σχοινὶ τῆς κρεμάλας μου! Γύρισα λοιπὸν τρέχοντας πάλι στὸ χαρτοπαίγνιον κρατῶντας τὸ γατάκι στὴν ἀγκαλιά μου. Ἐπαιξα καὶ κέρδισα. Καὶ τὴν ἄλλη νύχτα ἢ τύχη πάλι ἄρχισε νὰ μοῦ χαμογελά. Κι' αὐτὴ ἢ ἱστορία ἐξακολούθησε μέχρι ποὺ ἔγινα πάλι πλούσιος. Αὐτὸ τὸ γατάκι εἶνε ἀδύνατο πειὰ νὰ τὸ ἀποχωρισθῶ. Ἦρθα μόνον νὰ σὰς εἰδοποιήσω ὅτι ζῆ κι' ὅτι δὲν πρέπει καθόλου νὰ στενοχωριέσθε. Βρίσκεται σὲ πολὺ καλὰ χέρια!

Ἡ Κάθριν Χέμπουρν μάταια τὸν παρακάλεσε νὰ τῆς τὸ ἐπιστρέψῃ. Ἐκεῖνος ἀρνήθηκε. Τῆς εἶπε μόνον ὅτι μπορεῖ ὅποτε θέλει νὰ πηγαίη νὰ τὸ θλέπῃ. Κ' ἢ θεντέττα δέχθηκε, ξετρελλαμένη ἀπὸ αὐτὴ τὴν παράδοξη περιπέτεια. Ἐπειτα ὅμως ἀπὸ ἕνα μῆνα ἄρχισε νὰ γίνεται νευρικὴ καὶ ἀνησυχίη.

— Τί ἔχεις; ἀπόρησε ὁ χαρτοπαίκτης.

— Σ' ἀγαπῶ, τ' ἀπάντησε ἢ θεντέττα... Ὅ,τι κι' ἂν εἴσαι σ' ἀγαπῶ!...

Κι' ὁ χαρτοπαίκτης ἔγινε φίλος τῆς καὶ μάλιστα ζῆ σήμερα ἐνθουσιασμένος μαζί της.

Μὰ ἢ μόδα τῶν γάτων ὅπως σὰς ἀναφέραμε δὲν ἔχει κατακτήσει μόνον ὄλους τοὺς «ἀστέρες», ἀλλὰ καὶ τὶς γυναῖκες τῆς Ἀμερικῆς. Εἶνε ἢ πιὸ ἐξωφρενικὴ μόδα ποὺ παρουσιάσθηκε ὡς σήμερα στὸν Νέο Κόσμον.

ΑΝΤΡΕ ΜΩΖΕ

ΜΙΚΡΑ ΠΕΡΙΕΡΓΑ

ΜΙΑ «ΒΟΥΛΛΑ» ΤΟΥ ΠΑΠΑ

Στὰ 1147, ὁ τότε πάπας τῆς Ρώμης Εὐγένιος ὁ 3ος, τελείωσε μιὰ περιοδεία του μπαίνοντας θριαμβευτικά καὶ γιὰ πρώτη φορά στὸ Παρίσι.

Οἱ εὐσεβεῖς Παρισίνοι τὸν ὑποδέχτηκαν μετὰ εὐλαβῆ καὶ ἀφάνταστον ἐνθουσιασμό. Ἡ ἡμέρα τῆς εἰσόδου του αὐτῆς ὅμως, ἔτυχε νὰ εἶνε Παρασκευὴ, δηλαδὴ ἡμέρα αὐστηροτάτης νηστείας γιὰ τοὺς χρόνους ἐκείνους! Πῶς νὰ ἐορτάσουν λοιπὸν πιὸ χεροπιαστά οἱ Παρισίνοι τὴν ἀφίξι τοῦ υπερτάτου ποντίφηκος γιὰ πρώτη φορά στὴν πόλι τους;

Ὁ πάπας Εὐγένιος ὅμως, θέλοντας νὰ ἱκανοποιήσῃ τὸ πνευματικὸ ποίμνιό του, δὲν στενοχωρήθηκε καθόλου: Ἐβγάλε ἀμέσως μιὰ παπικὴ «βούλλα», σύμφωνα μετὰ τὴν ὁποῖα βάφτιζε τὴν Παρασκευὴ σέ... Πέμπτη.

Ἐτσι, ἐλεύθεροι πειὰ οἱ Παρισίνοι ἀπ' τοὺς περιορισμοὺς τῆς νηστείας, ρίχτηκαν στὴν κρεωφαγία, στὴν οἰνοποσία καὶ στὸ γλέντι, κι' ἐώρτασαν μετὰ τὸ παραπάνω τὴν ἀφίξι τοῦ καλοῦ πάπα κοντὰ τους...

Ἀπὸ τότε, τὸ 1147 ἔτος, εἶνε γνωστὸ στὰ καθολικὰ ἐκκλησιαστικὰ καλενδάρια ὡς ἔτος «μετὰ μιὰ παραπανιστὴ Πέμπτη καὶ μετὰ μιὰ λιγώτερη Παρασκευὴ»!